

ACC. N:R M. 9087: 1-4.

Landskap: *Småland* Upptecknat av: *E. P. Sandstedt*
Härad: *Norvidinge* Adress: *(Smålands nation, Lund)*
Socken: _____ Berättat av: _____
Uppteckningsår: *1884* Född år _____ i _____

"Demisjellen" (vers)

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skriv endast på denna sida!

Avskrift ur "Fören. Smäl. ACC. NR. M. 9087: 1.

Minnen"; s. saml.

Landskap: Småland Upptecknat av: C. P. Lundstedt

Härad: Norrvidinge Adress: (Småland nation, Lund)

Socken: ..... Berättat av .....

Uppteckningsår: 1884 Född år ..... i .....

Uppteckningen rör Demoiceller.

En liten vers på prosa är
Ur intet den är tagen här
Jo fritt ur djupet af en stjel
Det finnes något sådant här!

Snälla oskuldstärnor
Blicka upp som stjernor
Till hvar och en förädlad kär
Sen ej mera fruktas
Ty hymen mera fuktas
Mer sensibelt än detta här.

Humanitet likt solen oss belyser
En hostia skymmer bort vårt goda här ibland
Men se då upp till hulda dul^{er}nea
En konfident som bringar den sin hand

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

52 rader

M. 9087:2.

Philogyni kan leda menskans ljusa öden
En negation kan blifva sjelfva döden.

Ett fritt poem bör något delektera
Ett delikat tillhör det hvar och en
O finge modrigal sin rätta liga
En utmärkt parodi en sådan philantrop.

En fjäril som en blomma smeker
Är dessa två af en natur
Hvem ställer dem så der att leka
Är det dems plikt för Herran Gud.

Pasjonen dem han bannar rödje
Ur blickens oskuld väl sig fann
Ur Ögats blickar milt de nöjde
Ty hymens låga i dem brann.

Så complaisant de sälla två
Som under glädjen af sin lycka
Uttaf hvarandra sig få smycka
Ett lif och anda oskuld nå.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

M. 9087:3.

Hvad är den fläkt som utaf anden stiger
Ifrån det inre utan ton och ljud.
Det är väl Gud, som allt det goda gifver
En gång tillbaka lemnas allt åt Gud.

Svara mig mitt hjerta svara
Hvarför det sig här berör
Är det en fantasi som sig uppstaplar
Eller rår man ej därför.

Min panna är svag i ord kunna bikta
Belysa en tanka som svigtar väl der
Men lyckliga stunder som af äro stickta
När allvar i skämt och sedlighet är
Här vinna väl lagrar med många bekymmer
Men blommor de blekna när om köld de sig drömmer.

Älskade och dyra minne
Blif det ädlaste förbund
Uti Verldars skaldens inre
Andans fläkt i ljuset brakt
Det förskönar menskans sinne
Mer betonas än jag sakt.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

M. 9087:4

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Författaren är svinhandlare från Småland.

Enligt hans egen åsigt skola dessa ofvanstående verser öfver-
träffa allt hvad såväl Tegnér och Runeberg som alla öfriga af våra
större skalder åstadkommit. Hvilken älsklig blygsamhet! Stafning
och interpunktering lika med originalets.